

РЕШЕНИЕ

№ 19693

гр. София, 20.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 27.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **2945** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.186, ал.4 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на „Сити кеш“ ООД срещу Заповед №44-ФК/02.02.2026г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ В. в ГД “Фискален контрол“ при ЦУ на НАП за налагане на ПАМ „Запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни.

Жалбоподателят заявява, че заповедта е незаконосъобразна. Счита, че твърденията на органите на НАП са неверни. Дейността по потребителско кредитиране е освободена доставка по смисъла на чл.46, ал.1, т.1 от ЗДДС и наличието на финансова история на дружеството и липса на публични задължения показва, че не се застрашава важен държавен интерес, свързан със спазването на финансовата дисциплина, който да се защитава с действията по затварянето на обекта в [населено място]. Изложените от НАП мотиви, според жалбоподателя са общи и напълно неподкрепени с доказателства.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от юрк. В., който поддържа жалбата, претендира присъждане на разноски. Смята, че по отношение на проверения обект Наредба № Н-18, като редът за отчитане за такива случаи е предвиден в чл.119 от ЗДДС. Наложена е ПАМ в противоречие с чл.50 от Хартата на СЕС, като е нарушен принципа на пропорционалността, както е признато в дело С-97/2021г. на СЕС. Кумулирането на издаване на НП и налагане на ПАМ, независимо от изричната разпоредба на чл.118 от ЗДДС представлява нарушение на чл.50 от Хартата. С оглед статута „Голям данъкоплатец“, признат от НАП на дружеството, не е налице висок финансов риск, който да оправдава налагането на ПАМ. Наредба № Н-18 съдържа дискриминационен елемент между банки и финансови институции, тъй като изрично регламентира изключение за банките, но не и за финансовите институции, които осъществяват

същата дейност по същия закон – Закона за кредитните институции.

Ответникът - Началникът на отдел „Оперативни дейности“ - В. в Гл. дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт Г. оспорва жалбата, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

При извършена на 21.11.2025г. проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС - офис за бързи кредити, находящ се на адрес [населено място], [улица], стопанисван от „Сити кеш“ ООД, ЕИК[ЕИК] с адрес на управление [населено място], [улица], ет. 5, представлявано от Н. П. П., ЕГН [ЕГН] е констатирано, че като търговец, съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 т. на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, не е монтирал, въвел в експлоатация и не е регистрирал в НАП фискално устройство от датата на започване на дейността на обекта, с което е допуснал нарушение на разпоредбите на чл. 7. ал. 1 от Наредбата.

Установено, че „Сити кеш“ ООД, в качеството си на лице по чл. 3, ал. 1 от Наредба Н-18/2006г. на МФ е получило плащане в брой на 07.11.2025г. в размер на 41.00 лв., сумата съдържаща главница, лихва, неустойка - плащане по Договор за обезпечен потребителски кредит №1412894/07.11.2025г., което плащане следва да бъде регистрирано и отчетено в търговския обект, стопанисван от задълженото лице - офис за бързи кредити в [населено място], [улица] чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ (фискално устройство). При издаване на фискална касова бележка, задълженото лице, според органите по приходите е следвало да регистрира полученото плащане в брой по Договор за обезпечен потребителски кредит като отчете получената сума в данъчна група "А" - за стоки и услуги, продажбите на които са освободени от облагане с данък.

Изискани са писмени обяснения от Т. Г. М. с ЕГН [ЕГН], упълномощено лице, изпълняващ длъжността „офис мениджър“ от които се установява, че в търговския обект няма монтирано, въведено в експлоатация и регистрирано в НАП, фискално устройство от датата на започване на дейността на обекта - август месец, 2025г. Същото се потвърждава от справка в информационната система на НАП.

Проверката е документирана с протокол за извършена проверка в обект сер. АА № 0135106/21.11.2025г., като от задълженото лице са изискани всички договори за обезпечен потребителски кредит от октомври 2025г. до момента на проверката, сключени в търговския обект. На 28.11.2025г. в офис Р. при ТД на НАП В. са представени изисканите документи, включително документи за извършени плащания за погасяване на кредит, документиран с приходни касови ордери от „Сити кеш“ ООД. Сумата, съдържаща главница, лихва и неустойка е предадена от кредитополучателя М. Ю. Н. на Н. П. Б. - служител на „Сити кеш“ ООД в офис Р. 2 на [улица].

В хода на проверката е извършена справка в Регистър на финансовите институции по чл. 3а от ЗКИ, наличен на сайта на БНБ, като е установено, че дружеството „Сити кеш“ ООД е вписано в регистъра с регистрационен номер на финансова институция №BGR00316, съгласно Заповед на вписване №РД-22-1427/25.06.2013г.

Според мотивите на оспорената заповед, дейностите, респективно лицата, освободени от задължението за документиране на продажбите си чрез касови бележки от фискално устройство, са изброени изрично в чл. 4 и чл. 5 от Наредба № Н-18/2006 г., като разпоредбата на чл. 5, т. 2 от Наредбата регламентира изключение от задължението за издаване на фискални касови бележки от

ФУ или касови бележки от ИАСУТД, което се отнася за: банките, когато извършват банкови или валутни сделки; доставчиците на платежни услуги, когато извършват платежни услуги по чл. 4 от ЗПУПС; финансовите къщи, когато извършват сделки с чуждестранна валута по безкасов начин, пенсионноосигурителните дружества, когато извършват услуга по прехвърляне на натрупаните средства по индивидуална партида от един фонд към друг, както и лицата, извършващи търговска дейност с предмет съгласно чл. 1, ал. 1, т. 3, 4, 6, 8, 9, 10, 11 и 12 от Търговския закон. Т.е. изключението на чл. 5, т. 2 от Наредбата се отнася само до банките, когато извършват банкови или валутни сделки.

С оспорената заповед е наложена Принудителна административна мярка „Запечатване на търговски обект“ офис за бързи кредити, намират се на адрес [населено място], [улица], стопанисван от „Сити кеш“ ООД и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1.т. 1, б. „б“ от Закона за данък върху добавената стойност и чл. 187, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност. Относно с определения срок са развити мотиви, като са взети предвид тежестта на нарушението, разположението на офиса в центъра на [населено място], което предполага и голям брой клиенти, както и обстоятелството, че „СИТИ КЕШ“ ООД стопанисва 153 на брой офис помещения на територията на страната.

Съставен е освен горното и Акт за установяване на административно нарушение №F864708/19.12.2025г., въз основа на който е издадено Наказателно постановление № 873209-F864708/02.02.2026г., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3100 евро, на основание чл.185, ал.2 от ЗДДС вр. с чл.118, ал.4, т.1 от ЗДДС, за нарушение на чл.7, ал.1 от Наредба №Н-18 от 13 декември 2006г. вр. с чл.3, ал.1 от същата наредба. Описанието на нарушението е напълно идентично с това, за което е издадена заповед за налагане на ПАМ.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен орган, в предписаните от закона форма и съдържание. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните норми, но материалният закон не е приложен правилно, като не е била съобразена и неговата цел.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Според чл. 186, ал. 1, б. „а“ ЗДДС, на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената разпоредба обвързва императивно органите по приходите със задължение да прилагат посочената ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба.

„СИТИ КЕШ“ ООД е небанкова финансова институция по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 3 ЗКИ, която е подчинена не на регистрационен режим в БНБ, а на лицензионен. Основната характеристика, която различава небанковите финансови институции от банките е, че небанковите финансови институции отпускат заеми със средства, които не са набрани чрез публично привличане на

влогове или други възстановими начини.

Съдът споделя извода на административния орган, че извършваната от „СИТИ КЕШ“ ООД дейност по отпускане на кредити не попада сред изброените в чл. 4 и чл.5, т.2 от Наредба № Н-18/2006 г. Разпоредбата на чл.5, т.2 от Наредбата регламентира изключение от задължението, за издаване на фискални касови бележки от ФУ или касови бележки от ИАСУТД, което се отнася за банките, когато извършват банкови и валутни сделки; доставчиците на платежни услуги, когато извършват платежни услуги по чл. 4 от Закона за платежните услуги и платежните системи; финансовите къщи, когато извършват сделки с чуждестранна валута по безкасов начин, пенсионноосигурителните дружества, когато извършват услуга по прехвърляне на натрупаните средства по индивидуална партида от един фонд към друг, както и лицата, извършващи търговска дейност с предмет съгласно чл. 1, ал. 1, т. 3, 4, 6, 8, 9, 10, 11 и 12 от Търговския закон. При плащане в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта или с други заместващи парите платежни средства, дружеството има задължение за регистриране и отчитане чрез фискална касова бележка по реда на чл. 25 от Наредбата, независимо от документирането с първичен счетоводен документ, с изключение на случаите когато плащането се извършва по банков път. Фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като удостоверява стойността на платената от клиента сума, респективно платената лихва/неустойка и задължително се предоставя на клиента едновременно с получаване на плащането.

Нарушението е безспорно установено, но следва да се съобрази постановеното от Съда на ЕС Решение от 04.05.2023 г. по дело С-97/21 по преюдициално запитване, отправено на основание чл. 267 от ДФЕС от Административен съд – Благоевград.

В конкретния случай, за извършеното от дружеството административно нарушение, едновременно с предвидената в чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а", вр. чл. 118 ЗДДС ПАМ е наложена и предвидената в нормативната уредба на чл. 185, ал. 4 вр. с ал.1 ЗДДС, вр. чл. 118, ал. 1 ЗДДС имуществена санкция, като по делото са приложени съставеният акт за установяване на административно нарушение Акт за установяване на административно нарушение №F864708/19.12.2025г., въз основа на който е издадено Наказателно постановление № 873209-F864708/02.02.2026г., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3100 евро, на основание чл.185, ал.2 от ЗДДС вр. с чл.118, ал.4, т.1 от ЗДДС, за нарушение на чл.7, ал.1 от Наредба №Н-18 от 13 декември 2006г. вр. с чл.3, ал.1 от същата наредба.

Според решение на СЕС от 4 май 2023 г. по дело С-97/21, чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност и чл. 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение. В случая, за същото деяние е ангажирана и административнонаказателната отговорност на търговеца по ЗАНН и е наложена принудителна административна мярка. Така, въз основа на един и същи факт, са наложени две мерки в отделни самостоятелни производства по ЗАНН и по АПК. Макар, че държавната принуда при издаването на НП и налагането на ПАМ е насочена към различни цели, като принципно при ПАМ се прилага диспозицията на правната норма, а при административното наказание - санкцията на правната норма, то като краен резултат се е

достигнало до кумулиране на двете мерки с наказателноправен характер. СЕС в т. 56 от горепосоченото решение посочва, че принципът на пропорционалност изисква кумулирането на процедури за търсене на отговорност и санкции да не превишава границите на онова, което е уместно и необходимо за постигане на легитимните цели, преследвани от приложимата правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни спрямо поставените цели. В случая в хода на настоящето производство не е доказано спазване на принципа на съразмерност, което е самостоятелно основание за отмяна на акта.

С оглед изложеното и утвърдилата се практика на ВАС /Решение № 6532 от 29.05.2024 г. по адм. д. № 3106/2024 г., I отд.; Решение № 6472 от 28.05.2024г. по адм. д. № 1416/2024г., I отд.; Решение № 6404 от 27.05.2024г. по адм. д. № 3959/2024г., VIII отд.; Решение № 6115 от 20.05.2024г. по адм. д. № 435/2024 г., VIII отд./, оспорената заповед подлежи на отмяна.

На жалбоподателя се дължи присъждане на поисканото юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. чл. 24 от НЗПП, вр. с чл.37 от ЗПП и чл.78, ал. 8 от ГПК съдът определя на 120 /сто и двадесет/ евро.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба „Сити кеш“ ООД Заповед №44-ФК/02.02.2026г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ В. в ГД “Фискален контрол“ при ЦУ на НАП за налагане на ПАМ „Запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни.

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите да заплати в полза на „Сити кеш“ ООД юрисконсултско възнаграждение в размер на 120 /сто и двадесет/ евро.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: